

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL { pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paraclisi 100 lei pe an

SUMARUL:

1. Cuvânt începător Titu S. Târgovișteanul
2. Cuvântare I. P. S. Patriarh Miron
3. Chipuri de preoți Pr. Nicolae Boteanu
4. Comentariu practic Pr. M. C. Ionescu
5. Zece leproși tămăduiți Pr. Manea Popescu
6. Plan pentru predică sau pentru
lecție practică de religie . . . Pr. M. C. Ionescu

7. Telegramă primită de I. P. S. Pa-
triarh Miron
8. Mișcarea misionară Pr. Manea Popescu
9. Daruri, știri și fapte creștinești
10. Parohii vacante
11. Circulări

CUVANT INCEPATOR

«*Apostolul*», creat a fi organ de legătură al centrului cu periferia, simte nevoia de a-și spori câmpul de lucru. Cerințele zilei de azi, precum și ridicarea nivelului cultural al masselor de credincioși și al păstorilor duhovnicești, ne pretind o «hrană» mai substanțială. Activitatea culturală a preoților și a cercurilor pastorale se urmează fără preget în toată această de Dumnezeu păzită Arhiepiscopie, ca o lucrare chemată să desțelinească temeinic și sistematic ogorul ignoranței religioase și să sporească neconținut viața spirituală a neamului.

Pentru realizarea acestui scop, se cere, din partea tuturor, un spor de muncă și de jertfă. Munca metodică și fără de preget, împreună cu jertfa pentru aproapele, iată unelte de lucru, infailibile, în mâna unui cler conștient de misiunea sa. Nici unul dintre noi, cei puși «de o parte spre vestirea Evangheliei lui Dumnezeu», nu e îndreptățit să se dea în lături dela această chemare.

Spre a ușura această chemare, «*Apostolul*» își propune, începând de azi înainte, să stea la îndemâna tuturor cu cele de trebuință pentru lucrarea pastorală.

Ca și până aci el va fi atent la toată lucrarea care se săvârșește în parohii.

D. 34. 131/1963

Va priveghea, va îndruma și va încuraja orice străduință pastorală și creștinească ce i-se va semnala.

Deci «*Apostolul*» va da multă atenție *Faptei Creștine*. Un fapt bun, oricât de modest ar fi, merită să fie scos la iveală, ca pildă și îndemn. Fapta bună e molipsitoare.

Odată cu aceasta se va avea în vedere, că munca de deșteptare religioasă începută în parohii trebuie ajutată să se sistematizeze și să se înlanțuiască într'un ritm uniform și continuu. A sosit vremea ca, dela improvizații și încercare, să trecem la definitiv. Invățăturaduhoavnicească sămănată la întâmplare și pe nealese, se cere să fie făcută cu metodă și selecțiune. Munca de sistematizare dă lucrului ritm și durabilitate. Il reliefează mai bine. Il precizează.

Invățătura Sfintei noastre Biserici și interpretarea faptului creștin, potrivit acestei învățături, dă activității culturale timbrul specific ortodox și tradițional și o ferește de infiltrațiunile provenite din izvoare impure.

De aceia «*Apostolul*» se va strădui:

1. Să țină pe cetitori în curent cu mișcarea literaturii teologice;
2. Să dea planuri și să desvolte teme de lucru fie pentru predica de pe amvon, fie pentru lucrarea în parohie;
3. Și în deosebi, să familiarizeze pe cetitorii săi cu scrierile Sfinților Părinți, făcându-le loc larg în coloanele sale.

Așa dar «*Apostolul*» se va prezenta în fața cetitorilor săi sporit cu:

1. *Relevarea faptei creștine din parohii.*
2. *Punerea la îndemâna cetitorilor, îndeosebi a preoților, a mijloacelor necesare pentru activitatea pastorală culturală în parohie.*

Nu mă îndoesc, că acest spor de cuprins și de muncă cu care se va înfățișa de acum încolo «*Apostolul*», va fi apreciat cum se cuvine de cetitorii săi.

† **TITU S. TÂRGOVIȘTEANU**

Vicarul Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.

CUVANTAREA

I. P. S. Patriarh-Regent MIRON la inaugurarea palatului „Crucii Roșii” din București, 20 Noemvrie 1927

Alteță Regală,

Domnilor și Doamnelor,

De două mii de ani propoveduește biserica creștină de pretutindenea iubirea către Dumnezeu, către noi înșine și către deaproapele. Accastă propoveduire culminează în îndatorirea de a iubi chiar și pre vrăjmașii, pe inamicii noștri.

În privința primelor trei momente ale iubirii creștine, omenirea a făcut dela Hristos încoace uriașe progrese. Biserici, școale, universități, așezăminte culturale, umanitare, filantropice, artistice au izvorit pretutindenea din munca clerului și a credincioșilor în slujba lui Hristos, înălțând popoarele la nivelul civilizației de azi. Și tocmai aceasta

formează o mândrie a creștinismului.

Dar în ceea ce privește iubirea față de dușmani, omenirea abia a făcut un pas înainte. Ba din potrivă, mai ales războiul mondial, ale cărui dureri încă nu s'au stins preste tot, ne-a dovedit cum omul și în secolul al XX poate degenera până la cea mai crudă treaptă de sălbăticie, încât lei, tigrii leoparzii și alte fiare rămân mult mai prejos. Tunuri perfecționate, mitraliere, gaze asfinxante și alte unelte diabolice au secerat nu hecatombe, ci milioane de bărbați în floarea vieții și au prefăcut în scrum orașe înfloritoare, opere de știință și de artă și ținuturi întregi. Toiul luptelor cu mii de guri de foc, prefăceau frontul într'un iad îngrozitor, cum n'a mai văzut lumea dela Adam până azi.

În fața cruzimelor infernale din asemenea clipe de groază, un singur semn umil există, care barem pe câteva clipe de armistițiu e în stare să înceteze teribilul măcel și să însănăzească iadul. Este un petec de pânză albă, pe

el cu o tot atât de simplă cruce roșie. În aceasta residă importanța uriașă ce-o are acea instituțiune creștinească mondială, care este «Crucea Roșie». În fața ei toți oamenii, connaționali sau inamici, creștini sau păgâni, albi sau negri, sunt fiii ei iubiți și deopotrivă îngrijiți și salvați. Iată cum «Crucea Roșie» devine cea mai expresivă concretizare și cea mai nobilă aplicare a iubirii și față de dușmani: și trebuie astfel pusă în fruntea Așezămintelor Creștine.

Astfel va înțelege oricine că are o sfântă datorință a ajutării «Crucea Roșie» a României, ca să poată sta alături de Crucea Roșie» din alte țări.

Mulțumesc în numele Înaltei Regențe atât celor ce conduc cu vrednicie «Crucea roșie română» și s'au ostenit să-i înalte acest frumos palat, cât și tuturor celor ce și-au oferit cu drag obolul lor în acest scop. Iar Eu, Patriarh, binecuvintez intrarea Noastră în casa nouă dorindu-i avânt nou, progres și succes tot mai mare.

CUVINTE ÎNTELEPTE

Creștin întreg este acela care are totdeauna înaintea ochilor pilda Mântuitorului, și care se întreabă la tot pasul: „Ce ar face Hristos?“. Însă celce năzuiește să fie la fel cu Hristos acela nu face nimic din cele ce n'ar fi făcut Hristos în locul său. Fericitul Augustin zice: „Acela este creștin adevărat care este deschis la suflet, bun și milostiv față de oricine; care nu se lasă răpit de mânie de nicio răutate omenească; care împarte pâinea lui cu cel sărac și însetat; care primește bucuros să pară în fața lumii rău și de disprețuit, numai să fie iubit de Dumnezeu și sfinții Lui; care și deslipește inima de orice lucru pământesc pentru a dobândi, fără piedică, bunurile cerești“.

Se povestește despre regele Sigismund că ar fi întrebat odată pe episcopul Teodoric din Köln, prin ce mijloc poate ajunge cineva fericit. Teodoric i-a răspuns: „O asemenea nădejde nu se poate înfăptui în lumea aceasta“. „Dar ce drum trebuie să iau pentru a dobândi fericirea cerească?“ a întrebat mai departe regele. „Trebuie să mergi totdeauna drept“, fu răspunsul. „Și ce însemnează aceasta?“, întreabă din nou regele. Episcopul îi răspunse: „Aceasta însemnează că trebuie să trăiești totdeauna astfel, cum făgăduiește să trăiască regele Sigismund de câte ori se află în grea suferință“. („Gebetsweisheit der Kirche“ von Leo Wolpert).

trad. de Preot MANEA POPESCU

CHIPURI DE PREOȚI

Cuvânt înainte

De mult este în gândul meu să prinz pe hârtie, în cuvinte scurte, chipuri de preoți adormiți în Domnul. Iar gândul acesta a plecat din îndoita încredințare, întemeiată pe o lungă cercetare, că stepena preoției este cea mai veche și cea mai neîntreruptă în biserica noastră și că viața sufletească a poporului nostru sătesc este rodul strădaniei de veacuri a preotului de mir.

Adevăr este. Au fost vremuri când au lipsit vlădici din scaunele lor, când de sinoade, de consistorii și de protopopi nu era vorba, când școli de preoție nu se pomeneau. Dar n'au fost niciodată vremuri, în care, de când se ține minte, satul să nu-și aibă preotul lui; —numai legiitorii din 1893 au crezut că un preot poate păstori mai multe sate. Când, după groaznicul războiu din urmă, se răriseră șirurile preoților și sate întregi urcau dealul Mitropoliei să ceară preot și să amenințe că ele, la urma urmei, or îmbraca pe unul cu haine preoțești și i-or zice: tu să ne fii preot, aceasta nu era una din cererile pretențioase, obișnuite după mari turburări sociale, ci înfățișa tradiția puternică, făurită de veacuri că „sat fără popă” nu se poate închipui.

Căci iarăși adevăr este. Preotul a fost cu totul legat de sat. În vechime și în unele părți și azi îmbrăcăminte preotului nu se deosibește de a sătenilor. Doar pletele și barba—azi aproape nici acestea—au făcut cunoscut pe preotul îmbrăcat în aceiași cămașă albă și cu acelaș cojoc ca și săteanul. Mâna lui care dă binecuvântarea a știut să mânuiască, după regiuni, barda dulgherului sau coarnele plugului, căci viața e grea, copiii sânt numeroși, gospodăria lui se cade să fie pildă în sat, iar de leafă cu gradații și adaose nu putea fi vorba.

Durerea săteanului era și a preotului. Când se pustia satul, nu putea rămâne în urmă preotul: și el umplea pădurile. Când birurile apăsau satele nu era scutit nici preotul: și el se vindea cu ocina lui, ajungând legat de brazdă, „sărac lipit pământului”. În bocetul sătencei la mormântul soțului sau al flăcăiandrului s'a amestecat de atâtea ori lacrima curată a preotului vădov cu copiii de crescut sau cu flăcăii duși în patru scânduri: el nu-i cuc în sat.

Dacă poți încropi cât de cât cronica bisericii și a satului este meritul preotului. Pe foile albe ale cărților de slujbă, pe margini și la sfârșit de capitole însemnat-a preotul fărâme din viața satului: la leatu cutare s'a zidit sfânta noastră biserică, din pajiște, de cutare; iar la leatu cutare, în ziua cutare, după sfânta liturghie s'a cutremurat tare pământul și a căzut turla și bolta sfintei biserici și s'a tras clopotul singur; pomenește-mă, frate preot,

și pe mine nevrednicul preot cutare că m'am ostenit de am adus în dăsați aceste cărți tocmai dela București; să se știe de când a fost ciuma cea groaznică că mi-a răposat preoteasa și copiii și mai tot satul s'a stins: mare durere: ne-a ajuns păcatele noastre cele multe. La proscomidie, pe chenarul ferestrii, să nu se strice zugrăveala, fiecare preot și-a însemnat numele ca să-l pomenească urmașii la sfânta liturghie; și așa poți întregi șirul preoților satului; iar din pomelnicul bisericii poți alcătui genealogii sătești și poți studia onomastica românească.

Ne laudăm cu colindele noastre, curate ca zăpada Crăciunului și mângă oase ca un glas de copil nevinovat. Iată, învățații au arătat că aceste colinde sânt creiate de preoți. Cunoștințele de Scriptură, de vieți de sfinți și de dogmă aflate în colinde nu puteau să se găsească în vremea creării lor decât în mintea preoților. Adaosul poporului inspirat din zugrăveala bisericii și din săvârșirea tainelor se cunoaște ușor.

De când există școli pe pământul românesc, tot cu banul preoților s'au ținut. Birul școalelor strâns numai dela preoți —era de zece lei pe an —supt numele dulceag de plocon, se strângea cu catastive în regulă de protopopi și prin logofeția bisericească se întrețineau cu el școlile. Dacă Seminarul Central apropie sută de ani, să nu se uite că banul preoțesc l-a sprijinit atâtea vreme.

Vorbirea aleasă a săteanului a fost apărută de cartea preotului. Din ușile împărătești a sunat cuvântul ales al Evangheliei, iar din strana dascălului a răsunat troparul artistic alcătuit al Mineelor lui Chesarie. Mireasma limbei bisericești s'a simțit în graiul țaranului până la năvala în fundul satelor a gazetei și a biurocrației cu scrisul lor păsăresc.

Țara aceasta este condusă în mare parte de feciori și de nepoți de preoți. Din gospodăria mai înstărită a preotului, din aerul mai curat al casei lui s'au ridicat, odată cu înflințarea școlilor pentru săteni, mai ales a seminariilor, și ruri numeroase de feciori de preoți trebuincioși pentru viața tot mai complicată a neamului nostru. În învățământ, în administrație, în artă, în politică el au adus stăruința la muncă, cumpănirea în gând și în vorbă, asigurarea că nu, de dragul unor teorii nebuloase sociale, vom rupe cu tradiția satului, care este țărila noastră.

Pentru acestea și pentru multe altele, crezut-am ca o datorie să înfățișez fraților preoți de azi, în fiecare număr al acestei reviste, chipuri de ale părinților și bunicilor lor, întemeindu-mă pe acte sigure și pe spuse vrednice de crezare.

Duhul curat al bătrânilor să-mi fie spre ajutor.

Preotul NICULAE
de la biserica Boteanu

COMENTARIU PRACTIC

*Fericii cei săraci cu duhul,
că acelor va fi împărăția Ce-
rurilor! Matei V.*

Fericirea aceasta ne dă putința să ne gândim la diferite soiuri de sărăcie și săraci. Săracii cu duhul li putem împărți în două mari categorii.

Sunt săraci cu duhul în ceea ce privește bunurile din afară de om și sunt săraci cu duhul în ceea ce privește bunurile din în-suși omul. Avem deci o singură sărăcie du-hovnicească, manifestându-se în om și în afară de om. Să ne ocupăm mai întâi de săracii cu duhul în ceea ce privește bunurile, care sunt în afară de om. Săracii din această categorie sunt de trei soiuri: săraci prin liberă *alegere*, săraci prin *necesitate* și săraci prin *răvnă personală*.

Săracii prin liberă *alegere*, pe cari i-am putea numi mai bine săraci *voluntari* sau săraci de «bună voie», sunt acei oameni, cari în chip slobod renunțând nesiliți de nimeni la bogățiile lumii aceștia și desbrăcându-se singuri de propriile lor avuții, își iau angajamentul de a nu posedă *nimic* și *niciodată* în această lume și de a nu se folosi *niciodată* și de nimic de cât cu măsură și cu multă scumpătate. Acești oameni se pot învrednici de numele «*săraci cu duhul*» numai dacă se pot menține în stare de desă-vârșită deslegare de bunurile pământești, și dacă isbutesc să se păstreze în sentimentele de umilință și de austeritate cu puterea că-rora au încheiat un legământ atât de generos.

Săracii prin «*necesitate*» sunt acei oameni, cari fiind lipsiți de bunuri pământești, fie prin condițiunile nașterii lor, fie din pricina vreunui accident rânduît anume de provi-dență, trăesc modest, restrângându-se în cheltueli și capricii, înfruntând chiar cu vi-tejie în ceasuri de nevoie toate lipsurile și rigorile mizeriei. Dintre acești săraci numai aceia se pot numi «*săraci cu duhul*» cari mulțumiți de propria lor soartă o suportă cu resemnare și umilință fără dorul aprins de a o schimba și fără să pismuiască pe cei bogați din jurul lor.

Săracii prin «*răvnă personală*» sunt acei oameni, cari printr'un fel de necesitate socială se găsesc încărcăți cu avuții. Dintre aceștia numai aceia sunt «*săraci cu duhul*», cari

socotindu-se pe sine doar administratori și slujitori vremelnici ai propriei lor bogății, stăpânesc bogățiile fără să-și lege inima de ele, fără trufie și fără frământarea de a le înmulți; pierzându-le sau împuținându-le, nu se tânguesc și nu cârtesc împotriva nimănui; folosindu-le, nu abuzează de ele, ci le pun mai de grabă în ajutorarea aproapelui și în slujba lui Dumnezeu, iar nu în voia luxului și a plăcerilor acestei vieți.

Ne înnumărăm oare și noi printre săracii cu duhul din vreuna din aceste trei categorii?!

Trecem acum la săracii cu duhul în ceea ce privește bunurile din în-suși omul.

Bunurile acestea sunt de trei feluri: întâi avem bunurile trupești, cum ar fi: frumusețea, forța și sănătatea; în al doilea rând, sânt bunurile naturale ale sufletului și anume: știința, deșteptăciunea și talentele care smulg și ne asigură dragostea și stima semenilor; în al treilea rând, sunt bunurile supranatu-rale ale sufletului: mângăerile duhovnicești, căldura și dulceata devoțiunii spirituale. Toate aceste daruri și bogății trebuesc a fi primite cu recunoștință din mâna Milosti-vului Dumnezeu, așa cum un cerșetor pri-mește pomana trecătorilor îndurători. Ele trebuesc păstrate cu grijă și cu umilință ca și când ar fi ale lui Dumnezeu, iar nu ale noastre. Ele trebuesc folosite numai spre slava Numelui lui Dumnezeu, iar nu spre îngâmfarea noastră. Pierderea lor trebuie s'o suferim cu seninătate, gândindu-ne că ele nu sunt ale noastre, ci ale lui Dumnezeu de care trebuie să ne legăm noi întreaga noastră ființă. Cu cât mai vom înainta în a-ceastă sărăcie spirituală, cu atât ne vom desbrăcă mai mult de noi înși-ne, cu atât mai mult vom păși mai sănătos în voile și poruncile Domnului și vom merge tot mai departe în drumul *desăvârșirii* noastre su-fletești.

Săracilor cu Duhul, Mântuitorul le fâgă-duește împărăția Cerurilor.

Ce însemnează oare «Impărăția Cerurilor?»

În Ceruri însemnează stăpânirea lui Dum-nezeu cu toată Slava Sa. Ce fericire! Prin-tr'o neliniște pământească care nu durează decât un moment să dobândești o întreagă împărăție Cerească și să fii pururea alături

de Domnul! În inimile noastre însemnează harul sfințitor prin care dragostea și dreptatea lui Dumnezeu domnește în noi.

În Biserică însemnează Evanghelia lui Hristos, prin care a fost vestită săracilor cu duhul împărăția lui Dumnezeu; numai ei au primit-o și au păstrat-o cu credință și sfințenie.

Iubirea de bogății și teama de a nu-și pierde avuțiile pământești a împiedicat păgânătatea de a îmbrățișa creștinismul, pe eretici de a se reîntoarce la sânul de mamă al bisericii dreptcredincioase și pe mulți dintre ortodoxii noștri de a-și păstra integritatea credinței adevărate.

O! nefericite bogății! Cine să nu se teamă de voi?! Cine să nu vă detesteze cu amar?! O! sărăcie sfântă! Cine nu te va iubi și nu te va căuta cu ardoare?! Fericită și sfântă deslegare de tot ceea ce nu e Dumnezeu, tu, ești prima lecție pe care ne-o arată și ne-o îmbie. Cine izbutește să te aibă, acela poate să nu mai suspine după fericire și să renunțe la restul cunoștințelor omenești, mulțumindu-se — după cuvântul lui Pavel — «să fie prost în ceea ce privește răul» Romani XVI, 19.

O! sărăcie sfântă! Cine nu te va iubi și nu te va căuta cu ardoare?! Fericită și sfântă deslegare de tot ceea ce nu e Dumnezeu, tu, ești prima lecție pe care ne-o arată și ne-o îmbie. Cine izbutește să te aibă, acela poate să nu mai suspine după fericire și să renunțe la restul cunoștințelor omenești, mulțumindu-se — după cuvântul lui Pavel — «să fie prost în ceea ce privește răul» Romani XVI, 19.

Fericită și sfântă deslegare de tot ceea ce nu e Dumnezeu, tu, ești prima lecție pe care ne-o arată și ne-o îmbie. Cine izbutește să te aibă, acela poate să nu mai suspine după fericire și să renunțe la restul cunoștințelor omenești, mulțumindu-se — după cuvântul lui Pavel — «să fie prost în ceea ce privește răul» Romani XVI, 19.

Pr. MARIN C. IONESCU

ZECE LEPROȘI TĂMĂDUIȚI

Cuvinte pentru Duminica dela 15 Ianuarie 1928 (Luca XVII 12—19).

1. În fața lui Dumnezeu nădejdea crește și dă curaj omului (v. 12—13). 2. Dumnezeu ascultă cererile celor suferinzi și oropsiți de lume, dar îi îndeamnă să se supună orânduiriilor spirituale așezate de El. (v. 14). 3. Darul lui Dumnezeu e nesfârșit și un suflet poate primi neîncetat binecuvântări noi, dacă se întoarce mereu la Dumnezeu și se alipește de El. (v. 15—16). 4. Purtarea celor nouă, cari nu s'au mai întors la Domnul, e pornită din părerea greșită că fiind de neam și lege iudaică sunt în același timp în apropiere neîntreruptă de Dumnezeu. (v. 17—18) 5. Credința mântuitoare este aceea care caută pe Dumnezeu și în timpuri de necaz, ca și în timpuri de bună stare.

1. Mântuitorul mergea spre un sat, însoțit, ca totdeauna, de cei 12 ucenicii ai Săi. Când să intre în acel sat, iată, îi ies înainte zece bărbați, cari suferiau de cea mai amarnică boală: de lepră. Bolnavii de lepră purtau nu numai suferința bolii, ci și umilirea la care erau supuși de cei din jurul lor. Un bolnav de lepră era socotit *necurat, spurcat* și de aceea n'avea îngăduință să stea în legături cu nimeni. Cine i-ar fi întins mâna, măcar, era ca și cum s'ar fi făcut vinovat de același păcat al leprosului. Căci orice boală, și mai ales lepra, era socotită de Evrei ca urmare a unui păcat față de legea și voința lui Dumnezeu și cine sta în legături apropiate cu un păcătos, devenia și el la fel. Da, cu adevărat, păcatul este molipsitor; el se întinde tot așa de repede ca și focul într-o arie plină cu stoguri de paie uscate. Și pentru Evrei, păcatul era mai puternic ca omul, căci ei nu primiseră botzul sângelui crucii, nu fuseseră renăscuți la viață nouă „prin apă și prin Duh” și nu se împărtășiseră de binecuvântările lui Dumnezeu revărsate sufletelor credincioase prin lucrarea Mântuitorului. Nu tot așa pentru noi, fraților. În fața

creștinului păcatul este neputincios, pentru că adevăratul creștin este ca o mlădiță care și trage puterea de viață din butucul ascuns în adâncimea vieții veșnice și butucul este Hristos, cum a zis El însuși: „Eu sunt butucul viței, voi vițele, celace rămâne întru Mine și Eu întru El, acesta aduce roadă multă, *că fără de Mine nu puteți face nimic*” (Ioan XV.5). Gândiți-vă însă, cu luare aminte, cât de amară va fi fost viața acelor leproși, pedepsiți și de Dumnezeu (pentru păcatele lor) și de oamenii din jurul lor, neputincioși în fața păcatului! Nici că se poate închipui altă stare mai dureroasă ca aceasta. Dela cine să ceară ajutor, când nu se puteau apropia de nici un om! Chiar pe Mântuitorul întâlnindu-L, „*au stătut departe*”, ne spune sfântul evanghelist. Însă nu cu simțirea plină de teama de a nu călca legea. Ci însufleștiți de-o puternică nădejde că Iisus i-ar putea ajuta. Să nu credeți că ei știau ceva mai mult despre Iisus, decât aceea ce putuseră auzi dela unul și dela altul despre faptele săvârșite de El. Aceea însă nu însemnă mare lucru și prea puțin le-ar fi ajutat ca să capete tămăduirea dorită. Sunt creștini astăzi cari știu despre Iisus mult mai multe decât au putut ști acei zece leproși, și cu toate acestea rămân tot împovărați și de suferință trupească și de întunec și neliniște sufletească. Ce s'a întâmplat atunci cu acești zece leproși? S'a întâmplat că „*L-au întâmpinat pre El (Iisus)*”, au venit deci în fața Lui și s'au așezat sub ocrotirea Lui dumnezeiască și atotputernică. În fața lui Dumnezeu nădejdea crește și crește totdeauna curajul și puterea de a birui suferința și păcatul. Iisus Mântuitorul este și astăzi în trup și sânge, pe sfântul jertfelnic al Bisericii noastre strămoșești. Vino acolo, în fața Lui, așează-te sub ocrotirea Lui, primește împărtășania cu sfântul Lui trup și sânge și vei vedea că ajutorul de care ai nevoie nu va întârzia.

2. Leproșii se roagă cu glas tare și stăruitor: «Iisuse, învățătorule, miluește-ne pre noi». Ei nu mai așteaptă binele dorit decât *pe calea îndurării*. Dacă în fața oamenilor nu mai puteau ridica pretenția de a cere vreun drept cuvenit lor, cum puteau face aceasta în fața lui Dumnezeu? În fața lui Dumnezeu orice om e vinovat. Dar îndurarea Lui e fără margini. O! de-ați ști și voi acest lucru, ați alerga la îndurarea lui Dumnezeu și ați trăi din ea o viață nouă și bogată în binecuvântări dumnezeiești. Iisus îi vede. Ochiul lui Dumnezeu, întors până aci dela ei, se îndreaptă asupra lor. „Și s'a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu, că *a căutat* spre smerenia roabei Sale“, astfel cântă Sfânta Fecioară bucuria vestită prin înger că va naște pe Mântuitorul. Dumnezeu ascultă rugăciunile celor smeriți și aflați în suferință, dar îi îndeamnă să se supună orânduirilor spirituale așezate de El. Iisus îi vede și le zice: «*Mergeți și vă arătați preoților*». Prin aceasta Mântuitorul pune degetul pe rădăcina cea mai vârtoasă a păcatului din care răsărise toată suferința acestor leproși. Nu-i trimite la preoți pentru a căpăta tămăduire dela ei, pentru că El era cel mai mare și adevăratul preot. Li trimite însă pentru a-i face să-și aducă aminte că niciodată în viața lor nu ceruseră binecuvântarea preoților, pe cari totuș Dumnezeu pentru aceasta i-a rânduit și le-a dat puteri deosebite. Acești leproși ocoliseră pe preoți toată viața lor și acum trebuiau să cunoască păcatul mare de a fi făcut așa. Creștinilor, voi aveți, spre îndrumarea voastră duhovnicească, o preoție nouă, preoția așezată de Mântuitorul. Cum veți căpăta îndurările lui Dumnezeu, dacă în socotelile voastre preotul nu are niciun locșor?

* * *

3. Leproșii se supun poruncii Mântuitorului și pleacă să se arate preoților. Mergând pe drum, s'au curățit de boală, căci au înțeles de ce au fost trimiși la preoți și au recunoscut păcatul și s'au căit. Dacă au mai mers la preoți sau nu, sfântul evanghelist nu ne spune. Ne spune însă că unul din cei zece, văzând că s'a vindecat, s'a întors la Iisus și slăvind pe Dumnezeu cu glas tare, a căzut cu fața la picioarele Mântuitorului, mulțumindu-I. Fericit suflet a avut acest leproș vindecat, care se întoarce la Mântuitorul. El a primit tămăduire de lepră, dar totodată a gustat cu duhul și ceva din „pâinea vieții veșnice“, pe care o dă Dumnezeu prin cuvântul Fiului Său. Și a simțit că darurile duhovnicești, pe cari le poate da Dumnezeu oamenilor, sunt nesfârșite; a simțit că un suflet poate primi binecuvântări noi, dacă se întoarce la Dumnezeu și rămâne alipit de El. Deci, încăodată, cu adevărat fericit ai fost când ai aflat aceasta, leprosule curățit! Căci binefacerile dumnezeiești nu au sfârșit. Binecuvântarea duhovnicească primită în clipa aceasta de un suflet e o arvună pentru cealaltă, mai mare și mai luminoasă, care va urma îndată. „Mai mari decât acestea vei vedea“ (Ioan I, 14) a zis Mântuitorul lui Natanael, care se minuna de ceea ce primise dela Domnul în primul moment.

Creștinilor, mângâierile duhovnicești nu sunt la fel cu cele trupești sau pământești. De acestea din urmă vine un timp când te simți sătul și nu le mai dorești. Pe cele dintâi cu cât le guști mai mult, cu atât vezi că sunt mai bune, infinite și vrei să le ai mai mult. Neîncetat întoarce-te deci la Dumnezeu, căci el mereu va avea să dea ceva mai bun sufletului tău. „Niciodată să nu zici: „E destul cât am, sunt creștin desăvârșit“.

4. Se curățiseră de lepră zece și se întorseseră la Domnul numai unul, și acela era samaritean, adică păgân, din alt neam decât al Iudeilor. De aceea Mântuitorul întreabă: „Au nu zece s'au curățit? Dar cei nouă unde sunt? Nu s'a aflat să se întoarcă și să dea slavă lui Dumnezeu, fără numai acesta, care este de alt neam?“. Pe cât de bucuros va fi fost Mântuitorul de cel ce s'a întors la El să mulțamească, pe atât de îndurerat va fi fost de cei nouă, cari după ce au căpătat tămăduire, au pornit, nepăsători, spre afacerile lor părăsite poate de multă vreme. Și vedeți, fraților, pricina purtării celor nouă ne-o spune însuși Mântuitorul. Ei erau Iudei și pentru că, spre deosebire de neamurile păgâne, aveau încredințate lor făgăduințele mântuirii și lor li descoperise Dumnezeu, în chip deosebit, voința Sa, se socoteau că sunt în dreptul lor să primească până la sfârșit, binecuvântările lui Dumnezeu. Ce părere greșită! De câte ori nu li se spusese să nu se mai lase pe gândul acesta greșit! Ascultați ce le spune Sf. Ioan Botezătorul: „Să nu vi-se pară a grăi întru sinevă: avem părinte pe Avraam; că zic vouă că Dumnezeu poate și din pietrile acestea să ridice fii lui Avraam. Că iată și securea la rădăcina pomilor zace; deci, tot pomul, care nu face roadă bună, se taie și în foc se aruncă“ (Mat. III 9-10). Iar Mântuitorul tăgăduiește orice înrudire spirituală a iudeilor necredincioși cu Avraam: „De ați fi fost fii ai lui Avraam, ați fi făcut lucrurile lui Avraam“ (Ioan VIII 39). În păcatul acesta se aflau și cei nouă Iudei curățiți de lepră prin puterea Mântuitorului și de aceea pune Mântuitorul aceste întrebări dureroase.

Creștinilor să nu ziceți niciodată că pentru aceia vă va purta Dumnezeu de grijă pentru că purtați numele de creștin. Creștinii sunt acei care doresc mereu după binecuvântările lui Dumnezeu se roagă Lui neîncetat și fac faptele credinței creștine.

5. Căutați deci pe Dumnezeu în tot momentul, cu încredințarea că darurile Lui sunt nesfârșite și nicio rugă curată și folositoare de suflet nu rămâne neîndeplinită. Căutați-L în vreme de necaz, ca și timpuri de bună stare și îndestulare. Nu vă lăsați amăgiți de gândul că astăzi sunteți în plină sănătate și mulțamiți sufletește, pentru că aceasta înseamnă că vă prețuiți mai mult pe voi decât puterea lui Dumnezeu și apoi, care dintre voi știți ce va aduce ziua de mâine? Leprosului curățit, care se întorsese pentru mulțămire, Domnul îi zice: „Scoală-te și mergi, credința ta te-a mântuit“. Credința mântuitoare este aceea care caută pe Dumnezeu și în vreme de necaz ca și în timpuri de bună stare, pentru care Domnul să ne învrednicească acum și în vecii vecilor. Amin!

Preot MANEA POPESCU

Plan pentru predică sau pentru lecție practică de religie

PILDA ALUATULUI

I. Pregătirea :

1. Rolul de împărat al lui Iisus — prilej de discuții aprinse și de împărțiri de opinii între Iudei.

2. Impărăția cerurilor, neavând nici hotare geografice, nici oaste înarmată, mulțumindu-se doar cu pajura păcii, ca unic stindard al ei, a fost definită și deslușită de către Mântuitorul prin numeroase pilde:

a) unele privitoare la întinderea și creșterea ei.

b) altele privitoare la valoarea ei.

c) altele privitoare la câștigarea ei.

d) altele privitoare la ordinea ei.

e) altele în sfârșit privitoare la puterea ei de frământare și de prefacere a sufletului omenesc:

II. Anunțarea :

Pilda aluatului — Matei XIII, 33.

III. Tratarea :

1. Se citește pilda din Noul Testament.

2. Se va arăta ce este aluatul și care sunt însușirile lui.

a) Aluatul este frământătură veche păstrată în căpistere.

b) El face ca pâinea să fie gustoasă.

c) El face ca pâinea să crească.

3. Această acțiune de a crește pâinea și de a-i da gust se numește dospeală.

4. Se va arăta deosebirea între *azimă* și *pâine dospită*.

5. Interpretarea simbolică:

a) După cum aluatul crește frământătura tot asemenea și învățătura evanghelică crește și sporește viața noastră sufletească prin Isus

Hristos: „Eu am venit ca lumea viață să aibă și mai mult să aibă“. Ioan X, 10.

b) După cum aluatul dă gust pâinei, tot asemenea învățătura Domnului Nostru Iisus Hristos dă gust vieții noastre, vindecând pe toți acei, cari văd o povară în viața lor.

c) „Amară e pâinea mea“ zice acel, care se simte nefericit în viață.

6. Interpretarea mistică:

a) Aluatul, care ne aprinde dorul și setea de sfințenie este Sfânta Impărtașanie.

b) Aluatul este însuși Domnul Nostru Iisus Hristos: „Eu sunt pâinea vieții“. Ion VI, 48.

IV. Asocierea :

Mana a sporit nădejdea Evreilor în pustiu și le-a îndulcit amarul vieții, fiind pentru ei un aliat duhovnicesc.

V. Aplicarea :

1. „Feriți-vă de aluatul Fariseilor și Saduchellor“, Matei XVI, 6.

2. „Feriți-vă de aluatul Fariseilor și de aluatul lui Irod“. Marcu VIII, 15.

3. Să ne hrănim cu aluatul lui Hristos:

a) Cuvântul lui Hristos care luminează.

b) Trupul lui Hristos care hrănește.

c) Sângele lui Hristos care curăță și sfințește prin taina sfintei împărtașanii.

4. Mana se strica între degetele Evreilor, când îndrăsneau să se apropie cu necurățenie trupestă sau sufletească de această merinde cerească. Tot asemenea Sfânta Impărtașanie devine foc mistuitor pentru cel ce se apropie cu nesocotință de Sfântul Trup și Sânge al Domnului Nostru Iisus Hristos.

Pr. MARIN C. IONESCU

Biserica „Cuiu cu Barză“.

MULȚUMIRI adresează I. P. Sf. Patriarh Miron tuturor fețelor bisericești, cari l'au felicitat cu ocazia sf. sărbători și a noului an ; și le trimite din parte-i arhieriești binecuvântări și doriri de bine și sănătate.

MIȘCAREA MISSIONARA

In protopopiatul I, T. Măgurele, Jud. Teleorman, s'au ținut în cursul lunii Septembrie a. c. ședințe de câte patru Cercuri pastorale și anume: 1). Cercul pastoral „Odaia” a ținut ședință în parohia Șegarcea din Deal, 2). Cercul pastoral „Băneasa” a ținut ședință în parohia Dracea, 3). Cercul pastoral „Bogdana”, în parohia Ologi și 4). Cercul pastoral „Uda Paciurea”, în parohia Șegarcea din Vale, la care a luat parte și P. C. Potropop Ec. I. Popescu. Din cercetările făcute de organele oficiale respective rezultă că se dă toată atențiunea activității desfășurate prin Cercurile pastorale și în deosebi C. C. Președinți de Cercuri nu economisesc nicio silință pentru atingerea scopurilor urmărite prin acest fel de ședințe.

* * *

Tot în *protopopiatul I, T. Măgurele*, s'au ținut în luna Octombrie șase ședințe ale Cercurilor pastorale. 1). Cercul pastoral „Odaia” a ținut ședință în parohia Traian, 2). Cercul pastoral „Bogdana” în parohia Voivoda, 3). Cercul pastoral „Piatra” în comuna Cioara, 4). Cercul pastoral „Uda Paciurea” în parohia Plopii-Slăvitești. 5). Cercul pastoral „Băneasa” în parohia Caravaneți și 6). Cercul pastoral „Odaia” a ținut ședință în parohia Ciuperceni.

* * *

Protopopia I. Târgoviște. Duminica 27 Noembrie a. c. Cercul pastoral „Mănești” din protopopiatul Târgoviște, prezidat de preotul I. Mitrescu, și-a ținut ședința în satul vecin Căprioru — de astă dată însă unit cu Cercul Cultural „Tătărani” prezidat de D-l învățător I. Georgescu.

Dis-de-dimineață poporenii satului — mulți și din împrejurimi — au umplut mica bisericuță din centrul satului, unde s'a oficiat în sobor Sf. slujbă, după care a predicat preotul I. Mitrescu despre: „Furtișag” și „Mărturia mincinoasă”. La sfârșit urmează parastasul pentru Eroii neamului, regele Ferdinand I. și pentru Marele patriot și bărbat de stat I. I. C. Brătianu.

La ședința intimă vorbește pr. Andron Stănescu generalități din activitatea extra bisericască a preoției.

La ora 2¹/₂ p. m. se deschide ședința publică printr'o scurtă Cuvântare a directorului Mircea Theodorescu. Elevii recitează poezii și monoloage, după care dl. învățător C. Dumitra vorbește sătenilor despre: „Să păstrăm ce-am moștenit dela strămoși”.

Apoi corul cântăreților și preoților condus de pr. Mitrescu intonează imne religioase.

„Doina” executată cu voce clară și timbrată de d-l cântăreț Ionescu-Prîboiu = este răsplătită cu ropot de aplauze de asistență.

După acea D-l Georgescu-Tătărani își desvoltă tema: „Minie sănătoasă în corp sănătos” tratând despre boalele molipsitoare.

Ședința se închide apoi prin cuvântul preotului Mitrescu care schițează importanța cercurilor, manifestându-și totdeauna și părerea de rău că la aceste adunări nu participă și ceilalți factori ce sunt chemați alături de preoți și învățători să îngrijească și ei de sănătatea morală și fizică a poporului ca: judecătorul de plasă, medicul circumscripției pretorul, moașa etc. Termină mulțumind tuturor de atenție și bunăvoință.

Din activitatea Cercului Preoțesc „Odaia” Teleorman.

Cercul pastoral „Odaia” odată cu ținerea ședinței în parohia Măgurele în ziua de 20 Noembrie a. c. a sărbătorit și pe Preotul N. Angelescu parohul respectiv, pentru împlinirea a 53 de ani de muncă preoțască.

Dimineața la ora 8 toți preoții cercului au fost prezenți, în frunte cu P. C. Protopop I. Popescu-Seaca. Erau prezenți și preoții invitați: Pr. Gh. Păunescu-subprotopop și Pr. M. Dragnea, profesor la școala de cântăreți — ambi din T. Măgurele. Sfânta Liturghie a fost săvârșită de un sobor de 10 preoți.

Corul școlii de cântăreți împreună cu cântăreții cercului au dat răspunsurile pe 2 voci făcând pe toți să simtă dulceața și frumusețea muzicii noastre bisericicești.

A predicat frumos, convingător și bine studiat pr. Băluță Dumitrescu — Traian, asupra Evangheliei. Îndeamnă poporul să nu vadă în bogăție, sărăcie sau știință altceva decât niște mijloace cari, întrebuițate după cuvântul Domnului Iisus, duc la mântuirea sufletului.

După Sf. Liturghie se oficiază Tedeum de mulțumire. Cel dintâiu ia cuvântul P. C. Protopop, vorbind despre chemarea preotului după Sf. Scriptură și greutatea împlinirii slujbei preoțești — mai cu seamă în vremile acestea. În calitate de Protopop, care cunoaște activitatea pr. N. Angelescu, se simte dator să o arate spre lauda C. S. și spre pilda tinerilor.

Apoi vorbește Pr. Metodie Popescu președintele Cercului despre rostul sărbătoririi C. Pr. N. Angelescu.

D-l Dimitrie Mihăilescu — mare proprietar — primarul comunei Măgurele, mulțumește respectos C. Pr. N. Angelescu pentru tot binele adus comunei, înmânează sărbătoritului un frumos baston preoțesc lucrat în argint.

Pr. N. Angelescu adânc mișcat mulțumește antevorbitorilor și tuturor creștinilor pentru sărbătorirea ce i se face. Cu lacrimi în ochi poartă crâmpee din viața de preot. Urează tuturor să ajungă și ei bătrânețe fericite.

Poporul e adânc mișcat, lacrimi la mulți se văd privind acest venerabil bătrân, bătrân frumos, alb la plete și încă drept în statură.

Apoi se săvârșește parastas pentru cei 90 eroi din acea comună.

Pr. N. Angelescu împarte asistenților — după ce binecuvintează pe fiecare — iconițe cumpărate din fondul cercului.

Preoți și invitați i-au masa apoi la C. Pr. N. Angelescu

La ora 2 fix se continuă executarea programului prin deschiderea ședinței publice în localul școlii frumos pavoazăată. Aici ca și la biserică o mulțime numeroasă — bătrâni — tineri — orașeni și săteni umpleau sala cea mare a școlii.

Se deschide ședința cu corul „Cu adevărat mare este...”, apoi ține cuvântul de deschidere de P. C. Protopop. Dă cuv. pr. Metodie Popescu care tratează subiectul „Credința”.

Urmează recitări de elevii școlii de cântăreți. D-l Pascu Mogoș și A. Stănescu cântăreți, foarte buni muzicanți cântă solari „Tulpină dragă” și „Vlădică de pe Vale”. Urmează iarăși recitări și coruri de către corul școlii de cântăreți și cântăreții cercului sub conducerea Pr. I. Aica. Corurile executate sub conducerea S. S. au stârnit ropote de aplause, S. S. fiind unul din cei mai buni dirijori.

Urmează conferința D-l Filip, D. Julea cântăreț și directorul Federalei Cuza-Vodă. D-sa cu o competență desăvârșită tratează subiectul dat „Economie și milostenie”. Poporul l-a ascultat cu multă atenție, D-sa vorbind și ca un vechi cooperator. Cuv. de închidere îl ține apoi P. C. Protopop terminându-se cu corul „Trăiască zile multe” se împart 150 de broșuri ale Cercului „Ia și citește”.

La școală ca și la biserică a ținut să ia parte mulți cetățeni distinși ai orașului T. Măgurele. Am remarcat pe D-nii: Radu Popescu, inspector școlar, D. Voiculescu, directorul Liceului din T. M., G. Axinte avocat, directorul ziarului „Propășirea” Rugină, căpitanul portului T. Măgurele, G. Staicu pretorul plășei, Marin Georgescu mare proprietar, Andrei Popescu, directorul Camerei de comerț din T. Măg. — N. Hagiescu adv. etc.

A fost o serbare frumoasă, de afirmare a creștinismului nostru ortodox și a muncii preoției

române. Poporul a rămas entuziasmat de această serbare.

Cercul pastoral din Râncezi.

Din inițiativa Păr. protolereu **D. D. Ștefănescu** din Vălenii-de-Munte, s'a organizat o serie de cercuri pastorale-culturale în localitățile bătute de secanți. Prima a avut loc în comuna Râncezi, Duminică 11 Decembrie.

Dimineața s'a oficiat la biserică serviciul divin cu mare pompă de clerul din acea regiune, în frunte cu protolereul de Văleni. Biserica era încăpătoare pentru marele număr de credincioși. Slujba a mișcat adânc. Predica evangheliei a fost rostită cu însuflețire și plină de exemple vii de *Păr. I. Vasilescu Slon.*

După amiază, cercul pastoral-cultural s'a adunat la școală. Lume enormă, încât se aținea pe la ferestre și în curte, cu tot gerul cel mare.

După întonarea imnului regal, Păr. proestos *I. Stănculescu-Ceraș* prezidează ședința, mulțumind celor prezenți de dorința ce manifestă de a se cultiva. Au urmat coruri bisericești, școlare și recitări.

Tânărul preot *Ioan Nae* din Râncezi a ținut o foarte documentată și bine studiată conferință asupra tainei botezului.

Bătrânul învățător onorar D-l **G. Dimitrescu** încântat de cele văzute, a luat cuvântul și a mulțumit preoților pentru frumoasa operă întreprinsă pentru luminarea și morala sătenilor prin înființarea acestor cercuri pastorale și culturale.

A vorbit apoi Păr. **Protoiereu Ștefănescu** care a atins chestiunea adventismului. Cu pilde frumoase Păr. protoiereu a arătat că mântuirea nu există afară din biserică. De față era toți intelectualii de prin împrejurimi și domnii învățători.

Numai cu ajutorul cuvântului sfânt al Evangheliei și cu bunul exemplu al vieții, se pot combate sectele religioase. De aceea felicităm pe Păr. protoiereu Ștefănescu și pe ceilalți preoți cari au luat inițiativa cercului pastoral cultural în circ Văleni și am dori ca exemplul lor să fie imitat.

DARURI, ȘTIRI ȘI FAPTE CREȘTINEȘTI

I. P. S. Patriarh Miron a dat pentru terminarea schitului său călugăresc, ce-l face la Toplița în Ardeal suma de Lei 935.614.

Săptămâna trecută s'a recepționat clopotnița cu 2 odăi, catapeteasma făcută la München, stranele, instalația electrică, pictarea interiorului. Mai sunt a se picta, ca ctitori (părinții săi George și Domnița) a se podi cu linoleum bisericuța și a le isprăvi mobilele mărunte. Cu cheltuielile din anul trecut pentru bisericuță, casa călugărilor, clopotnița,

împrejmuire, plantații, suma se urcă la Lei 1.700.000.

2. Orfelinatului „Mitropolitului Miron” din Tg.-Mureș 5000.

3. „Asociației studenților creștini” 1000.

4. „Asociației studenților Ilfoveni” 2000.

5. „Asociației tinerilor gospodari” 1000.

6. Altora 1500. 7. Unei orfane dela

școală 2000. 8. Unui student orfan dela școala

comercială 2000. 9. Unei eleve bolnave 5000.

10. Unui profesor 5000

Asociația Doamnelor Preotese a împărțit cu prilejul sărbătorilor Nașterii Domnului, următoarele daruri:

1. *Elevilor dela școala de cântăreți: 8 perechi ghețe, 8 perechi ciorapi și 10 cămăși.*

2. *Elevilor dela Seminarul Nifon: 6 perechi ghețe, 6 perechi ciorapi, 6 cămăși, 1 costum haine, 2 șepci, 1 mantă.*

3. *Elevilor dela Seminarul Central: 2 perechi ghețe, 1 mantie, 2 șepci.*

4. *Preoteselor văduve: lemne și ajutoare în bani.*

* * *

Două redeschideri de biserici.

Duminică 6 Noembrie a. c. s'a făcut redeschiderea bisericii cu hr. Sf. Dumitru din parohia Cătrunești-Ifov. Un monument istoric datând din 1802, zidit de către boerul Bălăceanu, reparată în 1913 de către decedatul proprietar Scarlat Nicolescu, iar acum începând din 1923 a fost reînnoită întru totul și interior și exterior de către locuitorii satului, cheltuind peste 150.000 lei. Au dăruit sume mai însemnate: Manciu Turmăcel din Afumați 1000 lei, Petre Andrei Petre din Sinești a dăruit evanghelie în valoare de 4200 lei și o candelă 700 lei; Vasile Stan Edu cu frații lui, Pandelescu, Stan și mama lor Lina au dăruit o cruce p. Sf. Masă, și o pereche cununii 6200 lei; Șerban Nicolae a dăruit lumânări curate de 1000 lei; Pr. Ivanovici a dăruit un sfânt disc, o steluță, linguriță și o copie în valoare de 1300. D-nii Socrat Nicolescu și Costin Dumitrescu proprietarii locali, au dat tot spijinul lor moral și material cu prilejul sfînțirii bisericii.

Slujba sfînțirii s'a săvârșit de către un sobor de preoți condus de Pr. Eugen Bărbulescu consilier arhiepiscopesc și Pr. Th. Rădulescu protopop local, iar răspunsurile Sf. Leturghii date de corul elevilor dela Seminarul Nifon.

O profundă impresie a produs citirea Pastoralei I. P. S. Patriarh și în genere slujba divină. Se vedea pe fața credincioșilor, cari numai prin strădania lor au reparat biserica, semnele unei adânci emoții de mulțumire. După terminarea sf. liturghii s'a sfînșit troița ridicată în memoria eroilor acestui sat unde s'a făcut și un parastas, asistând întreaga mulțime de săteni, cari se vedeau cu fețele plânse, stoarse de cuvintele calde ale d-lui avocat Alecu Ionescu. După aceea d-l avocat Costin D-trescu proprietarul iocului a servit asistenților masa.

În ziua de 13 Noembrie s'a redeschis bis. Sf. Dumitru din parohia Ștefănești, Târgul Dealului jud. Muscel.

Aci a oficiat însuși P. S. Tit, Vicarul Sf. Arhiepiscopii, asistat de Cons. Ref. Pr. Eug. Bărbulescu

protopop local Ilie Cercel și preoții din jur: Alex. Tănăsescu, Pr. Limberea, Const. B. Popescu, I. Croitoru (preotul bisericii) Vasile Goleșteanu etc. A fost o slujbă cum rar se vede în aceste părți, echivalând cu o vizită canonică. La citirea Pastoralei I. P. S. Patriarh, s'a adus laude și mulțumiri donatorilor, și Pr. Croitoru, și episcopii I. Bortoi și Gorgoiu cari au strâns peste 400.000 lei. Au făcut donațiuni mai mari: D-l Dinu Brătianu 20.000 lei, I. I. Brătianu 7000 lei; Banca Muscelului 1000, Prefectura județului 37.000, Cooperativa vinicolă 4000, Primăria locală 5000. Din taxe pe vin 30.000, D-l Alex. Donescu deputat 37.000, și promisiunea de a mai ajuta încă. Banca Națională 15000 lei, M. Cultelor 160.000 lei.

În cuvântarea P. S. Sale Vicarul Sf. Arhiepiscopii a arătat meritul fiecăruia și însemnătatea marelui act săvârșit de săteni.

* * *

Evlavioșii creștini Gheorghe și Alexandrina Teulescu din București au făcut reparațiuni la locuințele din curtea Arhondăriei dela Sf. Mănăstire Zamfira și au construit din nou o magazie învelită cu tablă, cheltuind pentru toate aceste îmbunătățiri suma de 14.000 lei. Afară de aceasta, prin aceeași hârtie înregistrată de noi sub No. 5882/927, ne aduce la cunoștință hotărârea ce au luat de a lăsa Sf. Mănăstiri Zamfira, prin testament, suma de lei 200.000 (două sute mii) lei, ce se va încasa din asigurarea ce au la Societatea Belgo-Română, București. Testamentul va fi depus la Tribunalul Prahova Pentru toate aceste fapte, al căror izvor nu poate fi decât credința vie în Dumnezeu și iubirea adevărată față de Biserica întemeiată de Mântuitorul Iisus, Înalta Chiriarhie le împărtășește binecuvântări arhieresti, conducerea Sf. Mănăstiri le aduce mulțumiri călduroase, iar bunul Dumnezeu să-i aibă în a Sa pază și să-i îndestuleze cu harul lui bogat.

* * *

În ziua de 18 Decembrie 1927, „Asociația creștină ortodoxă Patriarhul Miron” a făcut din adunarea creștinească duminicală ordinară o serbătoare cu adevărat înălțătoare de suflet. Fiind în preajma praznicului Nașterii Domnului, elevii dela școala de cântăreți de pe lângă Sf. Arhiepiscopie a Bucureștilor, au pregătit o frumoasă piesă de teatru „De sărbători” alcătuită de Pr. Savin și au reprezentat-o cu multă d'bacie și naturaleză într-o atmosferă de voieșie și seninătate creștinească. Cu acest prilej, „Asociația

Doamnelor Preotese din București a împărțit elevilor săraci ai școlii de cântăreți opt perechi de ghețe, rufărie și ciorapi. Fapta doamnelor preotese e vrednică de însemnat și a fost subliniată de asistența creștină cu vie îmbrățișare și înțelegere, iar de înșiși elevii dăruți cu lacrimi de bucurie pentru lucrurile căpătate.

* * *

C. Pr. Ștefan Florescu, paroh în Tătărăștii de sus, jud. Teleorman, a îmbrăcat trei copii sărmani, cheltuind pentru aceasta suma de 2345 lei din «Fondul Milelor». Sărmanii copii au primit aceste daruri cu lacrimi în ochi, mulțumind și rugându-se pentru sănătatea Aceluia, care a orânduit acest binefăcător „Fond al Milelor“.

Fapta părintelui Florescu vorbește dela sine. O însemnăm aci ca pildă de urmat pentru toți slujitorii bisericii.

* * *

Frații Dumitru și Cristache Mocănescu din Târgoviște au donat bisericii din Râncăciiov o casă, care să servească pe vecie de casă parohială, cum și un teren pe care să se poată clădi o biserică.

* * *

Pictorul Victor Georgescu Corbu, pictând biserica din parohia Bălaria jud. Vlașca și nerespectând hotărârea de a da 2% din prețul convenit, pentru Academia de Arte bisericești, i se retrage autorizația de a picta biserici în această Eparhie.

P A R T E A O F I C I A L A

PAROHII VACANTE

Protopopiatul jud. Prahova Circ. III Urlați.
Concurs

În conformitate cu ord. Sf. Mitropoliei Nr. 8245 a. c. publicăm concurs pentru ocuparea postului de preot ajutător la Filiala Udrești. — Parohia Vai de El, — devenit vacant prin moartea preotului supranumerar Andrei Mihăilescu.

Filiala Udrești are 100 familii cu 405 suflete. Beneficii pentru preot: Salar potrivit gradului de studii și venitul epitrahilului de circa 6000 lei anual. Casă parohială și pământ de cultură nu este. Indatoriri: Cele cerute de canoane și legile bisericești.

Doritorii de a ocupa acest post își vor înainta, în termen de 30 zile dela această publicație în Apostolul, cererile însoțite de acte și memorii, prevăzute în regulamentul în vigoare.

Protopop,
VINCENTIU POP

Protoeria jud. Teleorman. Circ. II Peret.
Concurs

Se publică concurs pentru ocuparea postului vacant de preot ajutător la biserica filială cu hramul «Sf. Împărați» din Roșiorii de Vede.

Filiala are 170 familii cu 700 suflete, Biserica în bună stare. Casă parohială are.

Beneficii. a) Salariul ce se va acorda de Comună potrivit gradului de licențiat în Teologie.

a) Venitul epitrahilului citrat la circa

5000 lei anual. Indatoriri: b) Cele cerute de Sf. Canoane, legile și regulamentele bisericești.

Cererile însoțite de acte și memorii se vor înainta of. Protopopesc, care la timp le vor da curs legal.

Protopop FLORU IONESCU

Concurs

Se publică concurs, cu termen de o lună de azi 1 Noembrie 1927 pentru ocuparea postului de Preot Paroh în parohia Flămânda, acest județ devenită vacantă prin dimisiunea Preot. Paroh Marin Ionescu pe data de 1 Noembrie 1927.

Parohia Flămânda are 250 familii cu 800 suflete.

Are biserică parohială de zid în bună stare de funcționare.

Are 4 hectare teren arabil sesile parohială și nu are casă și nici loc de casă parohială.

Salariul plus accesoriile cuvenite gradului de studii și venitul epitrahilului ce se citează pe an la 5000 lei.

Indatoriri: Cele cerute de legi și regulamentul în vigoare și canoanele sfintei noastre biserici.

Candidații doritori a ocupa această parohie sunt datori a înainta de îndată oficiului Protopopesc Videle Vlașca toate actele cerute de Regulament însoțite de memoriile respective care cu referat în regulă se vor trimite sfintei Arhiepiscopii în termen spre tratare oficioasă.

Prot. A. BĂDĂNOIU

Prea Cucernice Părinte,

Pentru a avea o privire mai completă asupra situației parohiilor Noastre și asupra vieții religioase morale a enoriașilor și a păstorilor lor, dorim, ca vizitațiunile de inspecțiune ale P. C. Protopopi, ca organe ale Noastre de încredere, de control și de înțurmare a vieții religioase-morale din cuprinsul Sf. Noastre Arhiepiscopii, să aibă anume directive pentru desăvârșirea scopului.

Conform noiei Legi și Statutului de organizare a bisericii ortodoxe române, P. C. Protopopi nu pot fi numai oficii de înregistrare și de trimitere a ordinelor și de a rezolvi actele scripturistice, ci trebuie să fie îndrumători calzi și convinși ai vieții religioase-morale, culturale și sociale și ai enoriașilor din comunele Noastre bisericești; comunicându-Ne despre aceasta dela fața locului și dând îndrumările necesare—sfaturi — cum să-și îndeplinească mai bine, atât Parohul cât și celelalte organe parohiale datoria lor.

Tot atunci vor constată și cauzele stagnării vieții religioase și să ia măsuri pentru remedierea lor.

Vor fi mentorii Parohului întru îndeplinirea datoriilor sale pastorale, vor căuta să rezolve și să aplaneze în starea lor de competență, divergențele ce s'ar ivi între parohi și enoriași, sau între aceștia și epitropi sau Consiliu parohial și numai pentru cazul că nu succede aplanarea lor, se vor adresa Consiliului Arhiepiscopal; și în aceasta s'ar evita corespondență de prisos și s'ar împuțina lucrările de biurou și așa destul de considerabile.

În mijlocul frământărilor de astăzi, P. C. Protopopi sunt chemați mai mult ca oricând, să îngrijească ca Cucernicii Parohi, să păstreze curat sufletul poporului Nostru, să nu fie atins de diferitele curente sociale rele și secte, cari caută cu orice mijloace să submineze temelia bisericii Noastre ortodoxe strămoșești și prin ea însăși temelia Statului Nostru național și ortodox.

El, Protopopul, trebuie să fie cel dintâi misionar, care trebuie să alerge unde-i cere datoria și să facă tot ce-i stă în putință, trezind parohiile la o nouă viață, astfel ca biserica să fie cel dintâi factor în cârmuirea vieții sufletești a poporului și să-și poată spune cuvântul său hotărâtor, în toate chestiunile de viață a enoriașilor ei, în spirit evanghelic.

Pentru ca aceste inspecții să aibă rezultat, dispunem ca P. C. Protopop, să viziteze fiecare eparhie și filială din protopopiatul ce i s'a încredințat spre conducere de câte ori va cere trebuința, însă în tot cazul, cel puțin de două ori pe an; după posibilitate însă, în legătură cu momente mai însemnate din parohie, ca: hram, procesiuni, cercuri pastorale, etc., în zi de Duminecă sau sărbătoarea celebrării Sf. Liturghii sau alt serviciu divin, când va și cuvânta.

Cu această ocaziune va prezida ședința consiliului parohial, în care să se trateze toate chestiunile de interes ale parohiei, luând măsuri de soluționarea lor, avizând apoi autoritatea superioară bisericească.

La fiecare inspecție va lua un proces-verbal în două exemplare, după modelul anexat la această circulară, dintre cari unul se va păstra la oficiul protopopesec, iar celalt se va înainta Consiliului Arhiepiscopesc.

Pe lângă diurna de deplasare, acordată de Ministerul Cultelor și Artelor, vor putea încasa și din casieria Parohiei, o diurnă de lei 200 de fiecare inspecție, ceea ce se va menționa și în procesul-verbal. Acest proces-verbal se va face la fața locului, având a cuprinde date absolut reale și se va subscrie de P. C. Consilieri referenți sau altor delegați ai Sf. Arhiepiscopii la inspectarea oficiilor protopopești, spre a se controla de aici activitatea protopopilor în exercitarea inspecțiunilor din parohii.

În rubrice, observări și dispoziții luate de protopopi, se vor însemna toate dispozițiunile luate în parohie, precum și propunerile luate, referitoare la înlăturarea scăderilor constatate.

De asemenea va da atențiunea cuvenită, nu numai în controlarea agendelor administrative ale oficiului parohial și a arhivei parohiale, dacă actele cari se trimit de autorități, sunt introduse în registrul de intrări și dacă se poartă exact registrul de ieșire, apoi Registrele botezaților, cununăților și morților sunt presemnate în regulă, dacă biserica are case parohiale și alte imobile și cimitirul și locul din jurul bisericii sunt păstrate în stare bună și curățenie; pământurile parohiei sau sesiunea parohială, eventual alte pământuri, nu sunt cotropite ș. a., ci se va interesa și de întreaga viață sufletească a enoriașilor din parohie și a păstorilor lor.

Un capitol nou în vizitațiuni formează inspectarea oficiului parohial; conduita parohului față de parohie, credincioși și autorități; apoi controlul activității parohului; raportul lui cu ceilalți colegi și cu enoriașii săi; modul cum își îndeplinește sfintele servicii, cuvântări, școala de Duminică, înființarea de case naționale și reuniuni de temei, pentru înfrumusețarea bisericii; de reuniuni a tinerimii; pentru îmbunătățirea vieții economice, sociale și culturale din parohie; precum și partea economico-financiară a parohiei, ca: verificarea casieriei parohiale, examinarea registrelor de venituri și cheltuieli, precum și a celui de partizi, dacă se încasează regulat veniturile bisericii; contractele sunt în regulă, bugetul este aprobat, inventarul consună cu averea în fință ș. a. Despre toată mișcarea din parohii, administrativă, religioasă, morală, culturală și economică, se va face dare de seamă de către paroh, înaintea adunării parohiale, ce se va ține în cursul lunii Ianuarie, înaintându-se apoi oficiului protopopesco, odată cu conturile de gestiune a anului expirat.

Cu un cuvânt va tinde ca întreaga viață sufletească a comunei bisericești, să stea sub conducerea preotului și sub scutul bisericii, ca să se desvolte în spirit evanghelic.

Acolo unde biserica și casa parohială sunt în stare slabă, ori nu sunt case parohiale, culturale, P. C. Protopop va apela la simțul de jerfă a credincioșilor și va lua dispoziții pentru ridicarea lor, ca astfel să putem ajunge în câțiva ani, ca în fiecare parohie să avem case parohiale și culturale.

În fine dispunem ca în fiecare parohie să fie o condică legată cu file albe, în care cu 1 Ianuarie 1928, se vor însemna în mod cronologic momentele cele mai însemnate din viața parohiilor.

Așteptăm ca P. C. Protopopi să-și facă chestie de conștiință din împlinirea acestor dispoziții ale Noastre, trezind la o mai intensă viață religioasă, credincioși din cuprinsul Arhiepiscopiei Noastre.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,
† TITU S. TARGOVIȘTEANU.

Cons. Referent:
Protopop, C. MOLDOVANU.

Prea Cucernice Părinte,

La 31 Decembrie 1927, încheindu-se anul de gestiune financiară 1927, urmează ca toate parohiile să încheie gestiunea financiară a acestui an. În acest scop Epitropii împreună cu Pr. Parohi vor întocmi contul de gestiune și situația de avere mobilă și imobilă a parohiei.

Contul de gestiune trebuie să cuprindă toate încasările și plățile efectuate în cursul anului, pe temeiul bugetului aprobat.

El trebuie să fie o copie fidelă a bugetului în ceiace privește alcătuirea lui, deci contul de gestiune va cuprinde la încasări și plăți atâtea capitole și articole câte au fost la venituri și cheltueli în buget.

Dacă din vre-o împrejurare oarecare, o prevedere bugetară dela venituri nu s'a putut realiza în parte sau în total, epitropia o va înscri în cont dând explicațiuni în rubrica observațiunilor asupra cauzelor care au împiedicat încasarea. Diferența dacă este de natură a se încasa anul viitor, se va trece în bugetul celui an sub titlu: «Rămășițe de încasat din.».

Dacă în cursul anului vre-un articol bugetar dela venituri sau cheltueli a suferit vreun adaos, fie prin acordare de credite suplimentare, fie din alte cauze, alocațiunile se vor cifra potrivit sporurilor, iar la observațiuni, se va nota numărul ordinului de aprobare al Arhiepiscopiei.

În caz când în cursul anului Parohia a avut venituri întâmplătoare sau a obținut credite extraordinare pentru lucrări neprevăzute în buget, atunci în contul de gestiune se va deschide — atât la venituri cât și la cheltueli extraordinare „iar la observațiuni se va nota pentru cheltueli ordinul cu care au fost aprobate.

De asemenea se va trece la venituri ori ce subvenție, ajutor sau donație primită de ex: Primărie, Prefecturi, etc., de parohie, iar la cheltueli modul cum a fost întrebuințată.

La sfârșit se face o recapitulație a încasărilor și plăților spre a se vedea excedentul cu care se încheie contul.

Odată cu contul de gestiune, trebuie să se trimită registrele de contabilitate și actele justificative atât pentru încasări cât și pentru plăți, precum și bugetul în baza căruia au lucrat.

Actele justificative sunt:

Pentru venituri:

a). Din închirieri sau arendări: Contractele de arendare, de închiriere în genere de exploatare a bunurilor bisericesti;

b). Din venituri interioare: Procese verbale pentru constatarea veniturilor din interiorul bisericii, semnate de întreaga Epitropie;

c). Din alte venituri: Copii după ordinele de aprobarea vânzării diferitelor materiale (resturi de lumânări, undelemn și tămâie, arbori din curtea bisericii, din cimitir, tablă veche etc.

d). Din subvenții, ajutoare sau donațiuni: Actele în baza cărora s'au încasat sumele provenite din aceste venituri.

Pentru cheltueli:

Statele nominale pentru plata personalului: Facturi sau conturi dela furnizori pentru procurare de diferite materiale, facturile și conturile vor fi timbrate conform legii — Timbrul privește pe furnizor și nu trebuie socotit în suma plătită, iar actele date

de furnizori cari nu sunt comercianți vor fi legalizate de autorități, — pe facturile cu care s'au cumpărat obiectele de inventar se va nota numărul la care s'au trecut aceste obiecte în inventarul parohiei.

Pentru reparații și construcții, se va anexa contractele cu antreprenorii sau lucrătorii, procesele verbale de recepții, situații de lucrări etc.

Pentru asigurări sau plata impozitelor se vor anexa chitanțele respective.

Pentru cheltueli de procese se vor anexa chitanțele obținute etc.

În fine orice cheltueală efectuată să aibă un act justificativ.

Se menționează că pentru cheltueele efectuate din subvenția pentru care s'a dat acte justificative la emiterea ordonanței de plată, se vor trimite numai copii după acele acte.

Parohiile care au prevăzut în buget sume pentru diferite fonduri și anume:

Fondul Sanatorului, Trebuințele generale ale Arhiepiscopiei, Milelor, protopopesc, culturale, etc., vor vărsa sumele la destinația lor, până la finele anului, iar chitanțele obținute se vor anexa contului de gestiune.

Fondul parohiei inalienabil se va depune la o bancă sigură pe răspunderea consiliului parohial, anexându-se recipisa spre vânzare.

Actele justificative se vor coase în dosare și se vor așeza în coperte anume tipărite.

La conturi se va anexa în original *neapărat ultimul avis de descărcare* dat asupra anilor anteriori, iar conturile pentru care nu s'au primit încă descărcarea, se va trimite un exemplar pentru fiecare an, arătându-se unde s'au trimes și No. adresei.

Contul de gestiune va fi întocmit în câte 2 exemplare pentru fiecare biserică. El va fi semnat de întreaga epitropie sub dresare de proces-verbal și va fi supus verificării și aprobării Consiliului parohial până la 8 Ianuarie 1928, — iar adunarea parohială convocată cu 8 zile mai înainte indicând ordinea de zi „aprobarea conturilor de gestiune“ se va ține până la 31 Ianuarie 1928, după care conturile însoțite de deciziunile Consiliului și adunării parohiale în original vor fi trimise Protopopiatului cari le va revizui până la 15/II/1928, iar până la 20 Februarie 1928 vor fi trimise la Arhiepiscopie.

Bisericile ce se întrețin din avutul lor propriu pot depăși cu maxim 15 zile termenele de mai sus, adică până la 1 Martie.

Odată cu conturile de gestiune se va trimite inventar în triplu ex. al întregii averi a parohiei, după modelul anexat aci.

Acesta se va compune de către parohul conducător al of. parohiei împreună cu epitropii.

Inventarul astfel compus se prezintă Consiliului Parohial deodată cu contul de gestiune, unde se completează, se aprobă, se iscălește și se prezintă și adunării parohiale spre aprobare după care, un exemplar se va trimite Arhiepiscopiei, al doilea of. Protopopesc și al treilea rămâne la arhiva of. parohial.

P. C. C. prot. vor îngriji ca acest inventar să corespundă realității.

Conturile se vor întocmi odată pe formularele vechi, iar inventarele pe iornuarele ce li se trimit odată cu aceasta 801/7927, ex.

Veți da ordin urgent tuturor parohiilor spre conformare și veți observa executarea exactă, iar acolo unde nu se vor întocmi conturile și inventarele în termenele arătate veți delega pe unul din C. Preoți să le întocmească în sensul circulării Noastre No 8853.

p. Arhiepiscop și Mitropolit,

† TITU S. TARGOVIȘTEANU.

Cons. Referent:

p. Protopop, C. MOLDOVANU.